దొంగలున్నారు, జాగ్రత్త!

అప్పుడే - ఇంటర్మీడియేట్ ఎగ్జామినేషన్‌లో పేపరు రాసివచ్చిన విసుగున - ఒక్క విసురున కారులోంచి దూకి, ఒక్క అంగలో మేడపైకి వెళ్ళి, టెక్స్టునూ, నోట్సునూ 'మీ దిక్కున్నచోట చెప్పుకోమన్నట్టు టేబిల్ మీదకు విసరి, ఆత్రంగా కిటికీలన్నీ తెరచి, హఠాత్తుగా గదిలో చొరబడే మలయపర్వత సానువుల నుంచి దిగుమతియగు కమ్మ తెమ్మెరలకు నల్లపట్టు ముంగురులూ, తెల్లని పైటా తపతప కొట్టుకోగా, గ్రామొఫోన్ టేబిలుకు దగ్గరగా వున్న ముఖమల్ సోఫాను ఆప్యాయంగా అనుగ్రహించింది శకుంతలాదేవి.

కమ్మని కళావలయాలుగా, మాధుర్య నిలయాలుగా... అక్కడి శబ్దగుణక ఆకాశాన్ని ఘాటైసహాయితో, పరిమళపు తేనెల్తో నింపుతూ గిరగిర సైగల్ మహాశయుడు పాడుకుపోతున్నాడు - "సుఖ్‌కే... దుఃఖ్‌కే... ఏక్ స్వపన్‌హై" ఇత్యాది.

ప్లేటు మార్చడానికి రికార్డుబాక్స్‌వైపు చేయిచాచుతూ, చట్టున ఆత్మారాధన జ్ఞప్తివారి, అధోలోకాన్ని ఉద్దేశించి -

"మంగా, కాఫీ... కాలేజీనుంచి రావడం చూడలేదూ?"

"అమ్మా, ఇదిగో తెస్తున్నా - మరిచిపోలేదు"

శకుంతల కావలసిన రికార్డుకోసం తడవుతూ వుండగా... టేబిల్ మీద ఒక కవరుత్తరం కంటపడింది.

ఆకస్మికంగా ఆమె ముఖంలో ఒక వెయ్యి ప్రశ్నార్థక చిహ్నాలు - ఇదేమిటి - అపరిచిత అక్షరాలు?

ఆశ్చర్యంబరువున అనుకోని అనిమేషత్వం దఖలుపడ్డ ఆ అచ్చెర ఆ ఉత్తరం అందుకుని చించింది.

చిత్తరంజన విలాసం,
24 మార్చి 32

ప్రియమైన శకుంతలకు -

ఈ ఉత్తరం ఎట్లా ప్రారంభించాలో నిజంగా నాకర్థం కాలేదు.

నీవు నన్ను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోక... నీ చల్లని నల్లని కళ్లల్లో కెంపులు చెరుగుతూ నావైపు చూస్తే... మరణాన్ని శరణు పొందవలసి వస్తుంది.

నీవు మోహినీ దేవత వలె ఒక్క చూపుతో నా హృదయాన్ని - ప్రాణాలను ఆకర్షించావు.

ప్రేమ సాక్షాత్తూ భగవత్స్వరూపం. దాని శక్తి అనంతం. దానికి ఏవీ అడ్డురాలేవు. పవిత్రమైన ప్రేమలో ఎవ్వరూ తప్పులు పట్టలేరు.

హృదయపూర్వకంగా ఒకరినొకరం ప్రేమించుకుని, రెండు నీలి మబ్బుల్లాగ - గువ్వ జంటవలె నీలాల నింగిపై తేలిపోవడం కన్న భాగ్యం ఏమిటి? నీవు మనస్ఫూర్తిగా ఒక్కపరి...

నీ
రాజారావు

సగంలోనే చదవడం పూర్తిచేసి... చివాలున సోఫాలో నుంచి లేచి - కవరుతో సహా... కాదగినంత ఉండచేసి చిత్తు కాగితాల బుట్టవైపుగా విసరి, కిటికీలో నుంచి శూన్యంగా చూస్తూ -

"ఎవరీ అయాచిత ప్రేమమూర్తి? ఎప్పుడూ క్లాసులో ఇతన్ని నిదానించి చూచినట్లైనా జ్ఞాపకం లేదే?

ఎంత బుద్ధిహీనులు! పొరపాటున గోడలవైపు - దూలాల వైపు చూచినట్టు చూచినా ఆ మామూలు చూపులోగూడా 'తివిరి ఇసుమున తైలంబుతీసి'నట్టు ప్రేమను తీసి ఉత్తరాలు రాస్తారు కాబోలు!

అప్పటి అమాయిక శకుంతలను దొంగ రాజు ప్రేమను అభినయించి టోపీ వేసినట్టు... పిచ్చివాడు... ఈ రాజారావెవరో 20వ శతాబ్ది శకుంతల మీద ట్రయి చేస్తున్నాడు"

విరగబడి నవ్వుతూ సోఫాలో ఒరిగింది.

మంగ, ట్రేలో పంగాణీ కాఫీ కెటిలూ, కప్పులూ తెచ్చి ఎదుటపెట్టి, శకుంతలను చూసి తెల్లబోయి నించుంది.

శకుంతల ఆగి గంభీరంగా –

"మంగా, నే వచ్చేసరికి నా టేబిలుమీద ఒక ఉత్తరం ఉంది. ఎట్లా వచ్చింది ఇక్కడికి? నిజం చెప్పు –"

పాపం, మంగకు అంతా అయోమయంగా వుంది. నిజం చెప్పి వేస్తే ఏం తప్పుగా పరిణమిస్తుందో? అబద్ధంగా నేనేమీ ఎరగనంటే ఇప్పుడే ఇక్కడినుంచి గెంటివేస్తారేమో –

గొంతులో పది పచ్చి వెలక్కాయలు...

"మాట్లాడవేం? నువ్వు దీని సంగతి ఎరగవా?"

"అమ్మా, కోపం చెయ్యకండి. ఆ కాగితం మడత కూడనిదని తెలిస్తే – తెచ్చి మీ బల్లమీద పెట్టను. ఈవేళ పొద్దున్న దొరలాంటి ఒకాయన మన 'గేటు గుమ్మం' దగ్గిర నాక్కనిపించి మంచిగా నన్ను పిల్చి 'ఇది మీ అమ్మాయిగారికిచ్చెయ్యి – చాలా అవసరం' అని ఇచ్చి వెళ్లారు. కాబోలనుకుని మీ బల్లమీద పెట్టానమ్మా... తెలివితక్కువదాన్ని – "

నీళ్లు తిరిగే కళ్లను చాటుచేసుకోబోయింది.

అవమాన క్లిన్నమైన సాటి స్త్రీ హృదయవేదననుగ్రహించి, జాలిగా

"ఛా! నిన్నేమీ అనలేదుగా? ఈపైని ఎవరిచ్చినా ఇట్లాంటివి పుచ్చుకోకు – ?"

కాఫీ కప్పు అందుకుని రెండు గుక్కలు తాగి మళ్లా ఆలోచనలో పడింది.

మంగ బల్లలమీద వస్తువులను సర్దుతూ తన పనుల్లో నిగ్నమయింది.

"ఎవరీ రాజా...రావు? మంగ చెప్పినట్టు సూటుతో వుంటాడా? ఓహో... ఈ వీధి చివ్వరి మేడ... ప్లీడరు బలరామయ్యగారి మేనల్లుడు – సరే – తరచు ఆడపిల్లలకంటె గూడా శ్రద్ధగా టాయిలెట్ చేసుకుని అందరి కళ్లనూ ఆకర్షించాలని చూస్తూ వుంటాడు. ఔను, యువతులు తిరిగి చూడదగిన కోమలమూర్తే! కాని – ఇంత దుర్బల హృదయుడా? నిజంగా ప్రేమారాధకుడైతే ఎంత నిదానిస్తాడు? మహా భక్తుడికి తాను భక్తుణ్ణనే తెలియదే... మహాకవికి తాను కవిననే జ్ఞాపకం ఉండదే? తన ఉన్నతిని ఎదుటివారు గ్రహించినప్పుడే దానికి స్థిరత్వం! గొప్పవారు గొప్ప సాధన చేస్తారు – సిద్ధి పొందుతారు.

వీళ్ళు – ప్రేమకోసం – కొన్ని యేళ్లు తపించి ఉండగలరా? అగ్ని పరీక్షలకు ఓర్వగలరా? ఒకప్పుడు... అవసరమైతే – ఎట్టి త్యాగమైనా చెయ్యగలరా? వట్టిది.

అదృష్టవశాత్తూ ఏ అమాయిక కోమలి ఐనా వలలో పడితే పీల్చివేసి 'విమ్‌టో'

సీసాలా మూలకు విసరి చక్కాపోతారు,

దుష్యంతుడేం చేశాడు? మధుర వనదేవత శకుంతలను చల్లని మాలినీ తీరాన - కుసుమిత పాటల వృక్షచ్ఛాయల్లో - బెల్లించి, అనుభవించి, ఛీ -

ఈ పురుష వంచకులకు ఈ శకుంతల ఘాటైన పాఠం చెప్పాలంటే ఎట్లా?

సరే.. సాహసం? - ఫర్వాలేదు.

ఉత్సాహ బలవన్నిశ్చయంతో లేచింది.

2

స్లేట్ కలర్ పారిస్ సిల్కు చీర కొత్త ఫక్కీలో తీర్చి కట్టుకొని, లేత ఊదారంగు బ్లౌజు తొడుక్కుని, నిగనిగలాడే నల్లని జుట్టును వదులుగా - చెవులు కమ్ముకునేలాగు వాలు జడగా మలచి మెడమీద నుంచి వక్షస్థలం మీదకు విడచి, ఆననశ్రీకి 'హిమానీ' స్పర్శతో లావణ్య దోహదాన్ని పచరించి, రాత్రి పది గంటలకు తన ప్రసాధనం పూర్తిచేసి శకుంతల... టేబిల్ వద్ద ఒకసారి తన అందాన్ని కొంటెకళ్లతో పరీక్షించి "బస్ - మంగా, రెడీ" అంది.

మంగకు వట్టి గందరగోళంగా వుంది. ఈ మహాప్రస్థానం ఎంతవరకో, ఎందుకో చూచాయగా అడగడానికైనా దమ్ములు లేవు. సినీమాకా? వేళ దాటిపోయింది. ఉహూఁ - తెలియదు.

శకంతల అప్పుడే మేడ మెట్లు దిగిపోతోంది. గది తలుపులు దగ్గరగా లాగి మంగ ఆమెను అనుసరించింది.

మేడముందటి మాలతి 'బవరు'ను దాటి, గేటును వెనక్కి నెట్టి, రోడ్డుమీదుగా చైత్రశుద్ధ చవితి మసక వెన్నెల్లో ఇద్దరూ ముందుకు నడుస్తున్నారు.

3

రెండు మలుపులు తిరిగి తిన్నగా వీధి చివర ప్లీడరుగారి ఇంటిముందు హఠాత్తుగా ఆగి వీధి గదిలో వెలిగే దీపపు కాంతిని నిదానించి, మంగను గదికి చేరువగా - ఒక స్తంభం చాటున నుంచునేటట్టు సంజ్ఞచేసి, గంభీరంగా తలుపు తగ్గిరకు వెళ్లి మెల్లగా తలుపు మీద 'టాప్' చేసింది.

కొన్ని నిమిషాల్లో గది తలుపులు 'హల్లో - కమిన్' అంటూ మామూలు స్నేహితులెవరో అనుకుని విడుతూండగా శకుంతల లోపల ప్రవేశించింది.

గళ్ల లుంగీ, చేతులు లేని తెల్ల బనియనూ, పాంపియా తలనూనె సువాసనతో చిక్కులు చిక్కులుగా వేల్లాడే ఉంగరాల క్రాపూ, ఒక చేతిలో 'సిజరు' ధూమవర్తిక సుగంధ

ధూమం, రెండవచేత మర్నాడు పరీక్షకు కసరత్తు చేసే షేక్స్పియరు నాటకం–తో కుసుమ సుకుమారమూర్తి – రాజారావు తన బంగారు కలల్లోని ప్రేయసి ఆకస్మికంగా ప్రత్యక్షం కావడం చూసి నిశ్చేష్టితుడై విస్తుపోయి, మంచి మాటలకోసం వెదుక్కుని, ఎట్టకేలకు –

"స్వర్గలోకపు దారి తప్పి ... అప్సరస ఇట్లా నడిచి వచ్చిందా?"

"..... ...."

"ఉత్తరం చూసి... ఏమనుకుంటావో, నా పవిత్ర ప్రేమను అపార్థం చేసుకుని ఎలా అవమానిస్తావో అని మహా పరితపించాను"

"..... ...."

నీకు మెత్తని అమృత హృదయం వుంది. గాఢానురాగాన్ని అర్థం చేసుకుని, ఉత్తమ ప్రేమకు స్వాగతం ఇచ్చి ఆదరించగలవని నాకు మొదటినుంచి ధైర్యమే"

"..... ...."

"అదేమిటి – పలుకే బంగారం అయిపోయిందా? ఒక్కసారి ఆ కుర్చీలో కూచుని అనుగ్రహించరాదూ? రేపటి పేపరుకు నీవు ఎంతసేపు చదవాలి – రా! వీణ వాయించినట్టు కాస్సేపు హాయిగా మాటాడు"

ఇంతవరకు శకుంతల పొంగివచ్చే నవ్వును నల్లని కొంటెకళ్ల పుక్కిట బట్టి –

"ఇదేమిటి, రాజా, నన్నింతగా మన్నిస్తున్నావు? అచ్చర తోవతప్పినా నలుకూబరుడి చైత్రరథంలోకేగా వచ్చిపడింది?"

"ఎన్నాళ్లు నా ప్రియుడికోసం కలలుగన్నాను! ఇంతవరకూ – ఈ పాడు లోకంలో నన్నింతగా ప్రేమించినవారే కరవైపోయారు. ప్రేమ పరమార్థం నీవంటి బుద్ధిమంతులకు తెలుస్తుందిగాని తదితర క్షుద్రులకు ఎట్లా తెలుస్తుంది?"

"కొందరు మూర్ఖులు మా మెరుగులువారే యౌవనాన్ని చూసి, మా విలోల నేత్రాలకు తల్లకిందులై మమ్మల్ని తరింపచెయ్యడానికి మల్లె, మోహించి అనేకవిధాల పీడిస్తారు. నాకు తెలుసు, నువ్వు అట్లాంటివాడవు కాదు",

"..... ....."

"అవును. నీవంటి పక్వహృదయుడు ప్రేమకోసం ఎంతటి త్యాగమైనా చేస్తాడు – కదూ?"

"..... ...."

"నేను గాఢంగా ఆలోచించి – ఒక్క నిమిషం మా ఇంట ఇక ఉండలేక ఇక్కడికి వచ్చేశాను. నిరీక్షించగా నిరీక్షించగా, శిశిర లతానికుంజానికి వసంత మూర్తిలాగా నువ్వు

దొరికావు. ఈవేళ నీ ఉత్తరం చూసి నా జన్మ ధన్యం అనుకున్నాను.

"అంతా నిశ్చయమైపోయింది - ఇంక తిరగను. నాకీ చదువు, పరీక్షలు, మా అన్నయ్య, అతని సంపద - ఏమీ అక్కర్లేదు. లే - క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకు. నాది ఒమర్ ఖాయం మతం, నాకు పాస్టు, ఫ్యూచరు లేదు. ఉన్నది ఒక్క ప్రెజెంట్.

"స్త్రీ, హృదయం ఇవ్వడమే గాని తీసుకోవడం ఎరగదు. రా - ఈరాత్రే ఏ దూర దేశాలకో వెళ్లిపోయి హాయిగా పావురా దంపతుల్లా విహరిస్తూ ధన్యజీవితాలను గడుపుదాం. అడ్డుచెప్పకు -"

తన ప్రేమ ఇట్లా నడికిరేయిలో గొంతు పట్టుకుని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుందని రాజారావు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు, పాపం!

అతనికి శకుంతల ధోరణి ఏ ఉల్లోలకల్లోల సముద్రంలోకో తనను విసరివేస్తూన్నట్టు అనిపించింది. కళ్లు గిర్రున తిరిగాయి.

అతను ఊహించుకునే భవిష్యత్తంతా వికృత దృశ్యాలతో, తెరలుగా తన ఎదుట వేలాడుతోంది - మామయ్య ఇంక తన గుమ్మం ఎక్కితే మాట దక్కదన్నాడు. అతని ఆశ్రయం వల్ల తనకు లాభించే బి.ఏ. డిగ్రీ, ఉద్యోగం - అన్నీ, రైల్లో కూచున్నప్పుడు చెట్లు వెనక్కు పరిగెత్తుకుపోయినట్టు, వెనక్కు పరిగెత్తుకుపోతున్నాయి. దేశాంతరాల్లో - స్వయంపోషక శక్తి లేక - ఈ సుకుమారితో... అన్నానికి కూడా బాధపడి తిరుగుతున్నాడు. అంతా ఈసడించి నవ్వుతున్నారు... ప్రేమ - ఆదర్శాలు కథల పుస్తకాల్లో చదువుకోవడానికి బాగుంటాయి గాని ప్రాక్టికల్ లైఫ్‌లో ఫెయిల్యూర్ అనుకున్నాడు. కుదేలయి -

"శకుంతలా! నిర్మల ప్రేమ అంటే నీకంతగా బోధపడినట్టు లేదు! బుద్ధిమంతురాలవు - వూహించు. ప్రేమకు ఇంత తొట్రుపాటు పనికిరాదు. బహు నిదానించాలి, ఓపిక పట్టాలి; తొందరపడి ఎట్టి నిర్ణయాలకూ రాకూడదు" ఏం తోచక ఖంగారుగా - లాలనగా అన్నాడు రాజా. శకుంతల మరింత బిగిసి -

"నేనిప్పుడేమీ ఆలోచించలేను. నేనింక ఆ నీరసపుటింటికి - శుష్క జీవితానికి ఏం చేసినా వెళ్లను. నా ప్రేమమూర్తి దగ్గరనే నేనుండిపోతాను"

రాజా...కు కర్తవ్య తోచలేదు. మామయ్య ఇదేమైనా వింటే కొంప మునిగిపోతుంది. తానసలు చాలా తెలివి తక్కువపని చేశానని తాత్కాలికంగా అనుకోక తప్పింది కాదు. తెగించి అన్నాడు.

"శకుంతలా, నిన్ను బతిమాలుకుంటా; ఇప్పటికి వెళ్లిపో - వెళ్లు. దీనితో నా

ష్యాచరంతా ధ్వంసమైపోతుంది. క్షమించమనడంకన్నా ఇప్పుడేమీ చెప్పలేను. నన్నింక హింసించకు"

శకుంతల విజయగర్వంతో చటాలున విజృంభించి -

"రాజారావ్! ఇప్పటికేనా నీ దుర్బల హృదయం నీకు బోధపడిందా? మొగజాతిది ఎంత తేలిక బుద్ధో అర్థమయిందా? స్త్రీ యౌవన విలాసాలకు గుండె చెదిరి, ప్రేమ అనుకుని ఆత్మవంచన చేసుకుని ఏ అమాయిక ఐనా దొరికితే ద్రోహం చేసి తమదారిని పోతారా? ఇకమీదనైనా బుద్ధిగా చదువుకుని బాగుపడు. ప్రేమను గూర్చి ఇప్పుడు నువ్వు నాకు చెప్పిన సూత్రాలను నువ్వు బాగా మననం చెయ్యి.

ఇట్లా మనం తేలికబుద్ధులతో సంచరిస్తున్నాం గనుకనే కాలజీల గౌరవం గంగలో కలిసింది. అజ్ఞానులూ - సుజ్ఞానులూ ఇందుకే కో-ఎడ్యుకేషన్ అంటే చులకనగా మాట్లాడుతారు.

ఇకమీదనైనా నావలె ఎవ్వరి మనశ్శాంతినీ చెడగొట్టకు. ఇట్లా అన్నందుకు మనస్సులో ఏమీ కించపడకు. ఇట్లా జరిగినట్లే జ్ఞాపకం ఉంచుకోకుండా - ఈపైని ఆప్త స్నేహితులుగా వుందాం. గుడ్‌నైట్!"

జయప్రదంగా, పాంచజన్యం ఊదిన ఉత్సాహంతో, నవ్వుతూ శకుంతల మంగతో.... ... ... గబగబ ఇంటిమార్గం పట్టింది.

●●●